

"Var i världen men inte av världen" – Tröghetens ondska

Välkomna, mina mycket älskade vänner.

Vad är den djupaste innebörden av självbevarelsedriftens anda? Om det djupa sinnet vet att det finns evigt liv, varför håller det fast vid livet och kämpar instinktivt mot att lämna kroppen? Detta ser ut att vara en motsägelse.

Jag ska tala om denna mycket viktiga aspekt av ert inre liv och försöka ge er en djupare förståelse för den, så att ni kan använda den i ert sökande efter förenande. Längtan efter det fysiska livet uttrycker den gudomliga anden som strävar framåt in i tomrummet, skapar materia och form och så småningom levandegör dessa former och bestrålar dem med liv, medvetande och gudomlighet.

Precis dessa ord beskriver den gudomliga planen: att driva anden framåt, utåt och gradvis fylla tomrummet. Det är, som jag har nämnt i andra föredrag, under denna process och detta äventyr som ondskan uppstår. Andens långsamma inträngande i tomrummet tillåter gudomliga egenskaper att först manifesteras endast i en liten grad. Medvetandet fragmenteras därför, begreppen splittras och synen begränsas; därmed inträder villfarelse, okunnighet och rädsla, som i sin tur skapar ytterligare onda inställningar. När ljus möter mörker förvrängs synen initialt; varandet fylls då med hotet om icke-varande.

På er medvetandenivå existerar ni i en värld som slits mellan de goda och de onda krafterna. Ju mer anden tränger in i tomrummet, desto mer transformerar sanning och kärlek osanning, rädsla och hat. Ju mer livet fyller tomrummet, desto mer blir odödligheten ett upplevt faktum.

På det mänskliga framträdandets nivå på skapar den här processen konflikter. Människor längtar efter evigt liv. De vet att evigt liv inte finns i den fysiska kroppen, men strävar ändå desperat efter att vidmakthålla livet där. Religiösa människor som förnekar vikten av det fysiska livet på grund av att de förnimmer och upplever själens eviga liv i sitt inre, missförstår och bortser från betydelsen av Guds plan: att tillåta anden att tränga in i tomrummet – och i slutänden materien – och därmed förändliga allting som är.

De som bävar inför tanken på den fysiska döden på grund av att de inte känner det eviga livets verklighet är dock lika vilseledda. Jag talade nyligen om vikten av att arbeta sig genom rädslan för döden och längtan efter evigt liv. Som ett nästa steg är det viktigt att fullt ut förstå hur strävan efter det fysiska livet inte enbart är ett uttryck för en sådan rädsla. Den är på ett djupare plan ett giltigt uttryck för skapelsens stora rörelse, för uppfyllelsen av frälsningsplanen.

När detta förstås och känslomässigt upplevs, om än bara emellanåt, då blir Kristus viktiga föreskrift ”Var i världen, men inte av världen” mycket tydlig. Den leder till en glädjefylld vilja att leva i kroppen, utan ett spår av rädsla för den fysiska döden. Personligheten inser till fullo att på oändlighetens och evighetens inre nivåer, finns det ett större, fullare liv som är fritt från hot om död, icke-varande, smärta, orättvisa, otrygghet och ensamhet. Det externaliserade livet i kroppen blir, trots den förestående fysiska döden, ett kärleksfullt förehavande för en större sak. Den fysiska döden i sig ses alltmer som en transformation till ett mer primärt tillstånd där en fullare tillvaro råder som i högre grad främjar välbefinnande.

En ny enhet kommer således till stånd. Personligheten känner det eviga, fullare, djupare livet och känner sig därför mycket trygg i det fysiska livet. Samtidigt upplevs också det fysiska livet som ett djupt meningsfullt åtagande som aldrig får undflys. Även dess svårigheter blir uthärdliga och meningsfulla i förståelsen av det eviga livet å ena sidan och det fysiska livets uppgift å den andra. På detta sätt kommer ”Var i världen, men inte av världen” att få en ny innebörd för er. Du kommer att veta att den materiella manifestationens värld utgör en tillfällig värld där du kan spela en viktig roll och som du med hela ditt medvetande och alla dina energier behöver bejaka, men som du aldrig bör anta utgöra din enda och slutgiltiga existens.

Tillåt innebörden av dessa ord att till fullo ta er i besittning. Även om du fortfarande befinner dig långt ifrån att uppleva det eviga livets verklighet, även om du ännu inte fullt ut har upplevt rädslan för döden samt längtan efter evigt liv, även om du fortfarande står på tröskeln till denna nya fas, kommer det att vara till stor hjälp att förstå den djupare innebörden av ”Var i världen, men inte av världen”.

Den djupare förståelsen kan endast komma om och när du lever med en djup hängivelse till Gud för att uppfylla den uppgift som du har kommit för att uppfylla. Ni vet redan att denna uppgift måste vara tvåfaldig: personlig rening och transformation samt att överlåta sina talanger, energier och resurser till en större sak, frälsningsplanen, i överensstämmelse med Guds vilja. När detta åtagande görs, måste allting så småningom falla på plats. Detta kan ta tid, eftersom blinda fläckar och en djup omedvetenhet fortfarande ihärdigt kan kvarstå trots åtagandet. Men tiden är ändå bara ett illusoriskt hinder.

Ju fullare ditt åtagande är och ju mer du uppriktigt menar det och dagligen omsätter det i praktiken, desto större kommer din spänning i och din glädje att leva att bli. Friden och tryggheten kommer därmed att växa i din själ. Omvänt, ju mer ditt liv tillägnas strävan efter själviska ändamål, desto större kommer din otrygghet att bli, ledsagad av en skrämmande känsla av allt livs meningslöshet. Detta leder uppenbarligen till den oundvikliga onda cirkeln: Om livet är meningslöst är allt du kan göra att själviskt pådriva åtminstone smärre uppfyllelser, som skiljer sig från Kristus. Och ju större denna separation är, desto mer meningslöst kommer allt liv att framstå som. Därmed fortsätter den onda cirkeln.

Många av er har fortfarande förbundet er till Gud och åtagit er uppgiften endast halvhjärtat. Ni lever så att säga med en fot i himlen och en i helvetet. Himlen utgör den delen av dig där du uppriktigt tillägnar dig själv uppgiften för Gud, där du blir en del av den stora legionen, de goda krafterna. Detta är himlen eftersom du känner djup tillfredsställelse, ditt liv blir meningsfullt, allting får en doft av ljuvlighet, mening, fascination, glädje och trygghet. Men där du håller tillbaka och försöker köpslå, där du låter lite själviskhet ersätta detta att göra Guds vilja, som du förnekar, lever du i helvetet eftersom ditt liv tycks vara meningslöst, tråkigt, skrämmande, på lösa ändar, separerat från alla ting i skapelsen. Att leva i himlen innebär att veta att du är en integrerad del av skapelsen.

Missuppfattningen om att det medför lidande och smärta om man tillägnar sitt liv till Guds större plan förekommer fortfarande. Om det inte vore så, skulle överlämnandet av er vilja till Gud vara mer fullständigt, mindre fyllt med motstånd och mer tillitsfullt.

Överlämnandet av din vilja till Guds vilja och tillägnet av ditt liv, dina talanger och egenskaper till den stora planen, får dig inte bara att blomstra i ditt dagliga liv, utan utgör också nyckeln till att förena din splittring där du fortfarande slits mellan tilltro och avsaknad av tilltro, tillit och rädsla, hat och kärlek, okunnighet och visdom, separation och förening, död och evigt liv.

En av de viktigaste egenskaperna i denna kamp är mod. Modets roll underskattas ofta. De flesta människor antar i själva verket att andliga människor är svaga och fogliga, vilket antyder att de inte har något mod, för mod kräver styrka och energi. De ryggradslösa antas ofta vara offer för de aggressiva och djärva. På någon irrationell nivå i er känslomässiga uppfattning associeras således ofta mod med det onda, medan den svaga, fega personen associeras med mildhet, vänlighet, godhet. Ingenting kunde vara längre från sanningen. Jag ska nu försöka visa er hur feghet är lika ont som en aktiv ond gärning. Andlig feghet leder inte bara till att det bästa, Gud, sviks, utan det leder till en lika aktiv och potent ondska som det mer uppenbara aggressiva utagerandet av grym, egennyttig och oärlig illvilja. Det är viktigt att vara fullt medveten om detta, att frigöra sig från illusionen av att din svaghet, din feghet, egentligen inte är så skadlig och är kanske till och med

mer andlig än kämpaglöden hos dem som riskerar sig själva och sina personliga fördelar genom aggressiv godhet och positivt hävdande.

Vad händer när du är svag, när du inte står upp mot ett ont beteende, när du är i maskopi med det och avstår från att slåss för sanningen? Du uppmuntrar ondska, du upprätthåller illusionen hos den som begår det onda att det inte är så illa, att det är okej, att det är smart och att många människor stödjer det. Detta vidmakthåller den ytterligare illusionen av att genom att hävda sanningen, att stå upp för anständighet och blottlägga det onda, kommer du att bli isolerad, förlöjligad och avvisad. Man främjar med andra ord villfarelsen av att man, för att bli accepterad, behöver göra avkall på integritet och anständighet.

Allt detta sker ständigt i mänskliga interaktioner. En sådan uppmuntran av det onda är lätt att trycka undan från den fulla medvetenheten. Runt omkring personen som hemfaller åt detta slags negativa beteende, finns det dock ett moln av skuld, förvirring och ett känslomässigt klimat som genomsyras av självavvisande. Oavsett hur du på teoretiska grunder försöker prata dig själv ut ur självhatet och in i en självkänsla, kommer du inte att lyckas förrän du har vunnit det andliga modet att vara villig att offra andras acceptans – om du verkligen tror att detta är priset som behöver betalas.

När någon i din närvaro baktalar någon annan, till exempel, utgör din tystnad inte godhet, mildhet, fridfullhet. Långt därifrån. I en bemärkelse är den mer destruktiv och lömskt negativ än ett direkt, aktivt baktaleri. De som baktalar avslöjar sin ondska och tar därmed risken att bli tillrättavisade och behöva möta konsekvenserna. Passiva lyssnare fuskar genom att försöka få både och: de erhåller lika mycket negativ tillfredsställelse från baktaleriet utan att dock riskera eventuella negativa konsekvenser och känner sig till och med stolta över att de egentligen inte deltog i akten.

Kan ni se att en tyst maskopi med det onda är mer utnötande än aktiv ondska? Aktiv ondska skulle aldrig ensamt kunna ha lett till Jesus korsfästelse. Det krävde samarbetet med förrädarna, de tysta åskådarna som var rädda för sina liv och som därmed tillät ondskan att – synbarligen – vinna. Men det onda kan förstås aldrig riktigt vinna.

Samma sak gäller för massmorden i totalitära regimer, såsom i Tyskland före och under det senaste kriget. De få förövarna skulle inte ha kommit långt om de inte hade understötts av de mångas tysta medgivande för vilka det egna livet var viktigare än sanning, anständighet, ärlighet, välgörenhet, kärlek, empati, kort sagt allt som Gud står för.

Detta leder till en intressant spekulation, mina käraste vänner, nämligen den att den aktiva principen i sin förvrängning, skadlig och mördande som den kan vara, aldrig i sig skulle kunna

utlösa samma förödelse som den passiva, mottagande principen i sin förvrängning. Detta är anledningen till att många andliga lärare säger att den lägsta kvaliteten på hela skalan inte är hat, utan tröghet. Tröghet innebär på den energimässiga nivån att flödet av den gudomliga energin fryses. I tröghet tjocknar, hårdnar och blockeras det gudomliga inflödets strålade materia och blir livlös. På medvetandets nivå innebär tröghet precis det jag har talat om. Den innefattar primär och sekundär skuld. Den primära skulden uppstår i samarbetet med det onda, i tillåtandet av det, i förmedlandet av ens godkännande av det, oavsett hur subtilt och indirekt detta sker. Den sekundära skulden ligger i att man låtsas och hävdar att man inte är delaktig i det onda och till och med låtsas vara god, när ens feghet och egennyttiga syften ger ett tyst medgivande till den onda handlingen. Detta är anledningen till att Jesus Kristus, i sitt liv på jorden, alltid betonade att förbrytaren befinner sig närmare Gud än den självrättfärdiga, skenbart goda personen.

Tröghet avstår från att agera för det goda. Lättja, icke-rörelse, passivitet – i negativ bemärkelse – stödjer alltid likgiltighet, själviskhet, icke-deltagande, främjar stagnation och förhindrar jaget och omgivningen att växa och förändras.

Detta är anledningen till att ni, mina vänner, i denna sammanslutning befinner er i en mycket aktiv fas. Ni känner ibland att detta bör dämpas med mer tystnad och mottaglighet för att upprätta mer balans. Men glöm inte att en inneboende visdom och ett inneboende syfte styr på vilket sätt pendeln svänger. För att ta er ur trögheten, som är en ständigt närvarande frestelse, behöver ni använda all drivkraft och all aktiv rörelse inom er, även om detta tillfälligt innebär mer aktivitet än mottaglighet. I själens aktiva rörelse bygger och skapar du, du förändras och växer och din själ vänjer sig vid rörelsen som njutbar, livgivande och avkopplande.

Tröghet tros vara vilsamt, medan aktivitet tros vara ansträngande. Denna illusion är en förvrängning i det djupare sinnet. Så länge denna bild råder inom er, behöver ni ifrågasätta er önskan om mer mottaglighet och passivitet. Är den inte en ursäkt för att förbli trög och undvika ansträngning och risk? Först när du är mycket säker på detta, kommer pendeln att svänga in i en ny balans. Överbetoningen på aktivitet utgör nu den balans ni behöver för att upprätta harmoni i era själar.

Stagnation och tröghet utgör verkligen den största ondskan. De är av materia, de motstår den upplivande kraften hos anden, det Eviga, som längtar efter att tränga in i tomrummet som är helt stagnerat och trögt. Falsk mottaglighet utgör maskerad tröghet. Ju mer falsk mottaglighet det finns, desto mindre är verklig mottaglighet möjlig. Oförmågan att ta emot kärlek, njutning, uppfyllelse samt tvångsimpulsen att sabotera att det uppfylls, grundar sig i att man inte ger till Gud. När du ger till Gud, behöver du vara aktiv, övervinna tröghet, röra dig och göra och agera, riskera och ibland kämpa emot din egen och andras ondskan. Först då kommer du att känna dig fri

från skuld och bli sant mottaglig för det som universum vill ge dig. Guds nåd finns överallt runt omkring och inom er. Den finns alltid där, ni badar i den. Er oförmåga att ta emot den gör att den tycks vara ouppnåelig.

Att ge till Gud innebär att överlämna sig till den stora planen, till hans vilja och att tillägna sitt liv till detta. Att ge till Gud innebär aktivitet och ibland även att pressa sig igenom trögheten som håller dig tillbaka från att vara aktiv. Aktiviteten kan riktas mot många områden, bortsett från att bekämpa det uppenbara motståndet mot din växandeprocess. En sådan rörelse är nödvändig i det dagliga livets minsta detaljer när man är delaktig i den ädla processen av att skapa ett nytt samhälle. Du kan aktivt behöva ta itu med till synes enkla, vardagliga saker. Du kan aktivt behöva konfrontera motståndet mot förändringar som är så nödvändiga i processen att vara och leva i överensstämmelse med den gudomliga lagens principer. Alltså, mina vänner, fastställ er tröghets exakta natur, och ännu viktigare, på vilket sätt ni rationaliserar den för att kunna ge er hän åt den.

När du fortfarande känner dig svag, förvirrad, självavvisande eller ouppfylld inom något område, när du är delad inom dig och pendlar mellan underkastelse och uppror, vet du mycket väl att du är delad. Du är ännu inte autonom. Det enda sättet som en sann autonomi kan upprättas är genom att helt överlämna sig till Guds vilja. Detta måste innefatta villigheten att tillfälligt såras, avvisas eller missgynnas. Det måste innefatta modet att riskera något eller att offra ett själviskt syfte. Det innefattar också tilltron till att detta verkligen ligger i ditt eget bästa intresse, även sett ur ett mycket mänskligt perspektiv.

Innan jag avslutar detta budskap skulle jag vilja tala om och hjälpa er med en viss fas på er väg. Ni finner det ofta så svårt att förändra en destruktiv, negativ inställning eller en brist, även om ni har blivit mycket medvetna om den. För just detta vägskäl har jag ett speciellt råd. Jag föreslår att ni använder två tillvägagångssätt som båda är nödvändiga.

Det första är att du fokuserar hela din intention och ditt skarpsinne på de ytterst smärtsamma konsekvenserna av detta negativa karaktärsdrag för dig och för andra. Du kanske är medveten om det negativa karaktärsdraget, men motstår alltför ofta att inse dess effekter. När du dock inser dem fullt ut, kommer du att uppleva smärtan du åsamkar dig själv och andra och blir därmed starkare motiverad att vilja förändras.

Detta leder mig till den andra punkten. Endast genom att be om gudomlig assistans och gudomligt ingripande, genom att vända dig till Jesus Kristus och be om hans personliga närvaro och hjälp, kan du påverka de ofrivilliga strömmarna och inställningarna och förändra dem i enlighet med Guds harmoniska lagar.

Din primära inställning i livet måste bli att vara hängiven Guds vilja och plan, att överlämna dig i alla ting och sätta Gud i första rummet. Alla andra ting blir då de naturliga verkningarna av den här inställningen och kommer att uppfyllas i enlighet därmed. Om du finner dig vara uppfylld i ditt yrke, om du inte uppskattar ditt arbete eller finner det vara meningslöst, om du inte tjänar tillräckligt för att uppleva glädje och bekvämlighet och materiell trygghet, håller du någonstans inom dig tillbaka ditt överlämnande till Skaparen av allt som är. Om du saknar en relation och är ensam eller om du är sexuellt besvärad, blockerad och uppfylld, håller du någonstans inom dig tillbaka ett överlämnande till Guds vilja för dig och för den uppgift du är menad att uppfylla. Du kanske lägger tonvikt på ditt yrke, din partner, din personliga uppfyllelse snarare än att låta dessa uppfyllelser flöda som en naturlig biprodukt av din hängivenhet till din uppgift för Gud, den uppgift du är menad att utföra som en del av den stora armé som kämpar för de godas krafter. Meditera över dessa stora frågor som fyller ert universum och är av största vikt i den större planen: det stora slaget mellan de goda och de onda krafterna som är verksamma i livets gradvisa genomträngning av tomrummet. När du uppfattar denna stora, universella fråga som nyckeln till alla andra frågor, kommer du att börja sätta det viktigaste i först rum och se din privata värld i sitt riktiga perspektiv. Detta kommer att bringa en underbar ny balans och harmoni i ditt liv och leda dig direkt till tilltron till, vetskapen om den ständigt levande Guden och om din individuella odödlighet som ensam kan lugna den djupa existentiella längtan som jag diskuterade i ett tidigare föredrag.

Med detta välsignar jag er, mina mycket älskade vänner. Låt den här välsignelsen öppna hela ert väsen, ert hjärta och ert sinne. Upplev Skaparen i vilken ni lever i hela tiden. Upplev den fullkomliga trygghet och glädje, den gränslösa springbrunn av kreativa möjligheter som detta medför. Ge ditt liv en tydlig riktning för att uppfylla dig själv. Detta kan endast göras med och genom Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter

eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12